

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld. za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 0 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravnništvo je v Rudolfa Kirbiša hiši, „Gledališka stolba“.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo nanovo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim je potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „

Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Upravnništvo „Slov. Naroda“.

Pogled v Istro.

Veliko se je že pisalo o razmerah v tužni Istri, opisala in ožigosala se je že marsikatera italijanska in karnijelska spletkarica in vsakemu naših razumnikov je znano, kako hud je boj, ki ga bijejo istrski Slovani za narodni in gmotni svoj obstanek. A navzlic temu, zdi se nam potrebno, zopet danes pečati se z razmerami v Istri, oziroma z odnošaji v Buzetu, ki so istinito žalostni in nečuvni.

Meseca junija t. l. preteklo je že pet let, odkar vladajo v tej občini ljudje brezsrčni, ki se ne ozirajo niti na zakon niti na pravico, temveč jedino težé za tem, kako bi si gospodstvo v občini še dalje obdržali. Po postavi moral bi se na vsaka tri leta premeniti občinski zastop, a v Buzetu gospodujejo nasproti jasnemu zakonu že šesto leto isti možje.

V 20. dan maja l. l. vršile so se v Buzetu nove občinske volitve, pri katerih je zmagala narodna hrvatska stranka. Narod pričakoval je, da bode po teh volitvah vendar jedenkrat konec strašnim neredom v tej občini, a varal se je. Italijanska manjina ni hotela prisostvovati pri volitvi načelnika in občinskega sveta. Na to napotilo se je

dvajset občinskih zastopnikov v Trst, pritoževati se pri namestništvu. Gospoda De Pretisa namestnik obetal je takrat in pozneje, da se bode proti italijanski manjini uporabila nova preosnova občinskega zakona, kakor hitro bode ta preosnova veljavna. V 7. dan februarja t. l. postal je napominani zakon pravoveljaven in uporabil se je takoj proti manjini hrvatski v Barbani in v Dubašnici. V Buzetu ostalo je vse pri starem, kajti ondu je manjina — italijanska.

Početkom junija obetal je isti c. kr. namestnik namestnik, da se bode — ker ni mogoče priti na čisto niti s staro upravo, niti z novim občinskim zastopom — jedno in drugo razpustilo ter da se bodo razpisale nove volitve. Omenjenemu gospodu verovali smo prvokrat, verovali tudi drugokrat, a obakrat bili smo preveč lahkoverni. V Buzetu je še dan danes vse tako, kakor je bilo pred letom dni in isti gospod izjavil je nedavno, da je uradna tajnost, kar vlada v Buzetu namerava. Po volitvah lanskega leta zatekla se je večina občinskega zastopa s prošnjo k c. kr. namestništvu, proseč, da se vendar že uredi žalostno stanje občine Buzetske. Meseca aprila istega leta odposlala je ista večina v isti namen prošnjo na okrajno glavarstvo. Obe prošnji bili sta brezvspešni.

Po Buzetu raznesel se je glas, da namerava c. kr. namestništvo v sporazumljenji z deželnim odborom ondu imenovati začasni občinski zastop. V tem zastopu da bi bili možje, ki so nasprotni večini prebivalstva, oziroma večini novega občinskega zastopa. Narod bil je radi tega silno razdražen. Temu nepovoljnemu glasu pridružil se je še drug, ki je narod še bolj vznemirjal. Italijanska manjina se namreč javno hvali, da ostane občina v sedanjem neredu, dokler se ne prične zasedanje deželnega zbora v Poreči, takrat pa, da se bode občina razkosala. To da je želja deželnega odbora in namestništva se tudi slaga z njo. To da je najjednostavnejši način, da se Italijani osvobodé hrvatske večine. Koliko je na tem resnice, se ne ve, a sodeč po tem, kakor se dosedaj ravnalo proti hrvatski občini, bi se smelo sklepati, da je vse to res.

Vznemirjeni občani Buzetski sklenili so vse poskusiti, da odvrnejo preteče zlo in da razkrijejo italijanske spletke, poprijeli so se zadnjega sredstva, odposlali so prošnjo na ministerstvo na Dunaj.

Prošnja šteje 700 podpisov in razpravlja natančno vse nezakonitosti, ki se v Buzetu gode in prosi, naj visoko ministerstvo dotičnim oblastvom zapove, da se zakon z dne 7. februarja t. l. glede volitve občinskega načelnika in občinskega sveta izvrši, ter takoj odvzame upravo Buzetska onim iz rok, ki ima že nad dve leti upravo proti zakonu v rokah in že devet let neso položili niti računa niti proračuna.

To je že tretja prošnja v istem zadevi. Radovedni smo, kaj bode ministerstvo ukrenilo.

Nova postava proti delomrznim ljudem, potepuhom in prosjakom.

(Dalje.)

Beraštvo kakeršno koli je odsihdob kaznjivo. Ta novost se je pobijala, češ, da je trda, človeku sovražna, in da pot zapira blagi milosrčnosti. Toda ni temu takó. Ako je prepovedano beraštvo, zavoljo tega ni tudi že prepovedana skrb za ubožce in milosrčnost. Domovinski zakon iz 1863. leta piše celo, da je vsaka občina dolžna skrbeti za vse ubožce, kar jih v nji ima domovinstvo, če so doma ali če neso. Ubrani se torej le hoče nadlegovanje od strani tujih, nepoznanih, često malopridnih ljudij, ki so ali se le delajo ubožne. Naj se le uravna domača skrb za ubožce, zlasti pa gospodarstvo z ubožnimi blagajnicami, in kaj lahko bodo sami ubožni pogrešali beraško svobodo, ki je rada bila za druge nesvoboda in tlaka.

Ker se bode po vsem tem, kakor smo videli, delomrznja preganjala laglje in vspešniše ter številniše pokorila in zdravila po prisilnih delavnicah ali popravnih, zato je zakonodavstvo z drugo novo postavo s 24. maja 1885 (št. 30 drž. zak.) poskrbelo nova določila osnivanje in uredbo prisilnih zavodov.

Gremo tedaj k novi postavi „o prisilnih delavnicah in popravnih“ in z ozirom na zvezo z dosedaj rečenim se najumestniše najprvo vprašamo: Kdo se po novem oddá in po kateri poti v zavode, ki imajo siliti v delo in tako prisiljence predrugečevati v koristne in dobre ude človeške družbe? Tak zavod je prisilne delavnice ali popravnice za mladoletne popravljanje, katere pa v potrebi more namestovati poseben razdelek prisilne delavnice, ali

LISTEK.

Za dragocenim korenem.

(Iz življenja kitajskih pogozdnikov.)

(Povest A. Ja. Maksimova, posl. I. P.)

IX.

Rudeči volkovi.

(Dalje.)

— Kuen-Lu se nikogar ne boji, začel je zopet brezskrbno peti hrabri klatež, ko se je nekoliko oddahnil od strahu. Za Kuen-Lu-a pau (panter) ni strašen . . . On se ne boji! Celo sun (ris) beži pred Kuen-Lu-om, stisnivši rep mej noge . . . Ma-toza (medved) skriva se pred njim v svoj brlog . . . Kuen-Lu hrabri! . . . On se ne boji ne le lamaze (tigra), ampak še hudega caj-langze (rudečega volka) ne. Naj le pride pau — Kuen-Lu ga takoj ubije! . . . Naj le pride sama lamaza — Kuen-Lu jo takoj ubije! . . . Ubije tudi caj-langzo, ako se sem prikaže . . . Kuen-Lu je že pobil mnogo divjih zverij, pa jih pobije še toliko . . .

Pri tej priči zaslišalo se je v gošči jedva slišno zategneno tulenje in utihnilo nekje v daljavi. Kuen-Lu je pri tej priči umolknil in začel vleči na ušesa v zopet navstalej tajinstveni tišini. Otrpnel je od težkega strašnega čakanja. Srce je Kuen-Lu-u silno bilo, tako silno, kakor bi se mu bilo hotelo iztrgati iz prsij. Okrog je vladala neprijetna tišina, sredi katere je natanko slišal Kuen-Lu vedno pogostejše bitje srca . . . In zdaj so je iz gošče zaslišalo isto tako tulenje, samo da je bilo mnogo bližje . . . K temu tulenju pridružilo se je novo, nategnil se je duet . . . Polagoma so se začeli pridruževati novi in novi glasovi . . . Kuen-Lu se je tresel od tega strašnega koncerta, kakor bi bil mrzličen. Spodnja čeljust se mu je povescila in zatrepetala. Nič več ni vedel, kaj dela. Kuen-Lu hotel je poklicati, vzbuditi tovariše, pa strah mu je stisnil grlo, da je iz njega mesto klicanja izšlo se nekako hropenje. Popolnem je otrpnel od strahu. Tulenje bilo je vedno bližje in glasnejše. Očividno je bilo, da se k njih taborišči drvi cela čreda. Te ropne zveri neso bile nič drugzega, kakor vzbujajoči praznovorni strah, neranjivi duhovi — rudeči volkovi . . . Prestrašeni

Kuen-Lu padel je na tla in krčevito plazil se k Lonhou-u, ki je trdno spal pet korakov od grmade.

Lonhou, Lonhou, klical je hripavo Kuen-Lu in suval starejšino v rebra s tresočo roko, — ej, Lonhou! . . . Ustani! — Caj Langza! . . .

Starejšina je le nekaj mrmral v spanji, probudil se pa ni.

— Lonhou, Lonhou, hripal je prestrašeni klatež in slišal kako se vedno približuje tulenje. Ustani, če ne te vrag še sne! . . . Caj-Langza! je obupano zabripal Kuen-Lu, potem pa najedenkrat z jezo, ki se ga je polastila, ugrizne Lonhou-a v ramo.

Starejšina se je probudil in kakor bi trenil skočil na noge.

— Kaj!? . . . Kaj tacega!? zakričal je, ne da bi bil premišljeval, kaj se je zgodilo, ali kaka zverina ga je ugriznila.

— Molči, molči! . . . Caj Langza! . . . spregovoril je Kuen-Lu hripavo, boječ se ustati in še vedno ležeč na vlažni travi.

Lonhou se je stresel po vsem telesu in vlekel je na svoje že vajene ušesa. Strašni koncert slišal se je vedno bližje, tako da je Lonhou-u kri od sa-

konečno zasebna popravnica za mladoletne osebe.

Nove postavbe § 16 piše: Zunaj slučajev zakonito določenih ne sme se nihče oddati v prisilno delavnico ali popravnico. In § 6 ibidem ustanavlja: V prisilno delavnico moči je vzprijemati one osebe, zoper katere je kako sodišče po veljajočih zakonitih določilih izreklo, da se smejo oddati v prisilno delavnico.

Te zakonito določene slučaje našteva nova postava, ki smo o nji poprej govorili. Zavoljo prestopkov namreč, ki so oznanjeni v §§ 1 do 6 te postavbe in katerim smo skušali določiti obseg in vsebino v zakonitem zmislu. To izrečno veli § 7 one postavbe glede na prisilne delavnice. Glede na popravnice ali na posebne razdelke prisilnih delavnic pa piše druge nove postavbe § 14: Take osebe, ki še niso prestopile osemnajstega leta svoje dobe, smejo se, kadar obstojé glede njih zakoniti uveti za oddajo v prisilno delavnico, oddajati samo v popravnice za mladoletne popravljanke (al. 1). Dokler kje kod ne bode posebnih popravnice, smejo se osebe, katere še niso prestopile osemnajstega leta svoje dobe, oddajati v posebne razdelke prisilnih delavnic, kateri so namenjeni samo in jedino mladim popravljanke. (al. 2.) Z odobrenjem državne uprave moči je takšne popravljanke, dokler ni posebnih popravnice, oddajati tudi v zasebne popravnice za mladoletne osebe (al. 3.) Po teh določilih se v prisilne zavode za mladoletne more oddajati najprvo prestopnike §§-ov 1 do 6 prve nove postavbe, n. pr. mlade vlačugarje, berače, neimovite delomrzneže, nesramnice itd. Nadalje pa tudi mladoletne, ki so krivi takega kaznjivega dejanja, katero se njim po določilih kazenske postavbe samo za to, ker že neso dorasli, ne šteje za hudodelstvo, nego se kaznuje za prestopke, — in tiste nedorasle, katere sme za storjeno kaznjivo delo varnostno oblastvo po §-u 273 kaz. postavbe pokoriti, če so namreč popolnem zanemarjeni ter ni najti druge poti, kako bi se redno vzgojili in pod pažnjo imeli (§ 8 prve nove postavbe). Toda tudi zunaj teh v postavi omenjenih slučajev je smeti mlade osebe še oddati v popravnico, ako zakoniti zastopniki to nasvetujejo in in v to privoli varstveno oblastvo (§ 16. al. 2. druge nove postavbe.) (Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 3. avgusta.

Ker so se poskusi na živih živalih zlorabili, izdal je **naučni minister** na medicinske fakultete sledeči ukaz: „1. Poskusi na živih živalih smejo se uporabljati le za resne znanstvene namene, za pouk pa le tedaj, kadar je to neizogibno potrebno. 2. Taki poskusi se smejo izvajati le v zavodih od države dovoljenih. 3. Delati smejo take poskuse samo predsedniki zavodov in docenti (asistenti) ali pa pod njih nadzorom zdravniki in naprednejši kandidati. 4. Za poskuse določene živali morajo se poprej dobro omamiti, kakor je to tudi dosedaj bilo v navadi, ako to le ne moti namena poskusa. 5. Za poskuse, kateri se smejo le na nižjih živalih izvajati, se ne smejo upotrebjevati višje živali.“

Jedva je stopil nov **zakon proti delomrznim ljudem** v veljavo, že se kaže njega ostrost, h kratu pa tudi njega pomanjkljivosti. Policija in sodnije imajo mnogo dela in pri tem pri-

dejo mnogokrat navskriž. Že v začetku se je pokazalo, da ta zakon v tej obliki ni izpeljiv, kakoršen je. V praksi bode zlasti treba mileje postopati, kakor zakon predpisuje. Najprej so to spoznali na Dunaji. Okrajno glavarstvo Dunajskega predmestja Sechshaus je v sporazumljenju s policijskim ravnateljstvom naznanilo vsem občanom Dunajskih predmestij, da se taki ne smejo zmatrati za delomrzne ljudi, ki so sicer brez dela, a si prizadevajo dobiti delo. Tudi je določeno, da smejo reveži k določenim dobrotnikom ob določeni uri zahajati, da dobé brane, to se namreč še ne sme šteti za beračenje. Policije imajo pa posebno za to mnogo dela, ker sodnije stvar kaj vestno obdelujejo in zahtevajo vedno točne dokaze, da je kdo delomrzen. Dobra stran novega zakona je, da je zakon zadel ljudi, ki se z goljufivim igranjem živé. Poprej ni bilo nobenega zakona proti tem zajedovkam, po novem zakonu so jih pa že nekaj kaznovali.

Gremij trgovcev v Gradci sklenil je prositi trgovsko ministerstvo, da se **zakon o nedeljskem počitku** tako spremeni, da se v večjih mestih ob desetih, v manjših mestih, trgih in vaseh pa ob 12. uri zapró vse prodajalnice razen tabačnih prodajalnic. Ko nastopi nedeljski počitek, mora nehati tudi vsako krošnjarstvo. Poslednja določba bi posebno škodovala židovskim krošnjarjem, kateri so se že veselili nedeljskega počitka, češ, prodajalnice bodo zaprli, mi bomo pa dobro prodajali.

Na **Moravskem** še vedno vre mej delavci. Ko so se pomirili v Brnu, začeli so se štrajki po drugih mestih. V Lomnici je v tovarni Brnske trvdke Jakob Hecht in sinovi več tkalcev popustilo delo. Poslednji dan minulega meseca pobili so delavci okna tovarni. Žandarmerija morala je delati mir.

Prav malo je upanja, da bi se pri sklepanju nove **avstro-ogerske** pogodbe ustreglo českim željam. Vsi ogerski listi, zlasti vladni, odločno pišejo proti temu, da bi se Čehom dovolila glavna filijala narodne banke v Pragi s kakimi posebnimi pravicami, še odločnejše kakor nemški liberalni. V tem vidijo napad na dualizem in Bog ve kaj še vse.

Poslednje dni pišejo nemški listi, da namerava vladika Strossmayer obiskati **hrvatskega** bana in sicer sredi tega meseca. Ta obisk bil bi precejšnjega pomena, morda se bode posrečilo prvemu jugoslovanskemu rodoljubu v marsičem odvrniti bana od njegove Hrvatski škodljive politike. Prav veliko se ve da ne bode opravil, ker ban ni nezavisen, ampak mora plesati, kakor mu v Pešti piskajo.

Vnanje države.

Nemški vladni listi se vesele, da se kmalu začne posvetovanje o povišanju vojnega budgeta. Ti listi mislijo, da bode kmalu ta stvar glavna točka političnega življenja, in se nadejajo, da bodo zlasti premožnejši hitro spoznali, pomen vojaštva. Nemčija je vse, kar je, postala po vojaštvu. Nasprotovanje povišanju vojnega budgeta bi zlasti za premožnejše stanovne pomenilo, odžagati vejo, na kateri sedé. Opozicija se pa najbrž ne bode dala prepričati po dokazovanju vladnih listov. Že sedaj vsi svobodomiselnji listi pišejo, da bi bilo povišanje potrebnim za vojaščino škodljivo, ter bi vodilo h gospodarskemu propadu.

Mej **angleško** konservativno stranko navstal je resen spor, ki utegne spodkopati vladno in stranko Znani lord Randolph Churchill, ki je prav za prav duša nove vlade, se kaže pri vsakej priložnosti jako prijaznega Irce. On je trdno sklenil na irskem začeti milejšo politiko. Dobrim namenom tega lorda se pa ustavlja večina konservativcev, ki bi radi še zatirali in uničevali irski narod. Ako Salisbury ne odpusti Churchilla, bode morda večina konservativcev vladi obrnila hrbet, ako pa ministerski predsednik prisili Churchilla izstopiti iz ministerstva, bode se pa poslednji s svojimi pristaši obrnil proti vladi. Poslednje bi bilo za vladno posebno zato nevarno, ker bi se Churchill pridružil tudi Irce. Ta razpor utegne kmalu narediti konec konservativne vladi.

Poslednji čas se je mnogo pisalo, da bivši **egiptovski** podkralj zameni sedanjega podkralja. Govorilo se je, da to želi nova angleška vlada. Nekateri mislijo, da so te vesti razstrosili privrženci Izmaila samega, da bi tako nanj zopet opozorili. Mogoče je pa tudi, da Angleži res mislijo odstraniti sedanjega podkralja. Da ž njim neso prav zadovoljni, se je nedavno zopet pokazalo. Ko je podkralj ogledoval Aleksandrovsko luko, so vse ladije razvile zastave in ga pozdravile s streljanjem iz topov, samo angleške so molčale.

Dopisi.

Iz Postojine 2. avgusta [Izv. dop.] „— Pred nami leže poročila čveterorazredne ljudske šole v Postojini od zadnjih treh šolskih let. Naj se nam ne zameri, če se rajši pečamo z dekljami, kakor pa s fanti. — Leta 1883 bilo je v IV. razredu 13 deklic in v III. razredu 24. — V II. razredu bilo jih je 29 in v I. razredu kar 51. — Treba je bilo tedaj ločiti deklice od dečkov in res se je posrečilo šolskim oblastvam, dobiti za Postojino deklinško šolo za IV. in III. razred. — Ta deklinška šola se je odprla po poročilu od leta 1884 dne 17. septembra 1883. — Bilo je prvo leto (1884) v IV. razredu že 15 in v III. razredu že 32 deklic. — Pretečenega leta pa že 19 deklic v IV. in 46 deklic v III. razredu. To je tem veselejše znamenje, čim večje je število deklic v dosedanjem II. in I. razredu. — In res jih je bilo letos v II. razredu 48 in v I. razredu kar 57.

To nas je razveseljevalo in upali smo, da se bode od sedaj ustanovila deklinška šola tudi za II. in I. razred, tako da bi bili fantje od deklic ločeni v vseh štirih razredih.

Pa česar se človek najbolj veseli, to mu sigurno zmede kakšen sovražni bes. — Slišali smo žalosten glas, da je ukrenil tukajšnji krajni in za njim okrajni šolski svet, deklinško šolo zopet opustiti ter da dotični sklepi so že romali v Ljubljano pred deželni šolski svet in tam da čakajo odrešenja.

Čeravno bi ne hoteli staviti glave za piškav oreh, da se omenjeni sila modri sklepi naših svetovalcev ne odobrijo v Ljubljani, še vendar imamo upanje, da se to ne zgodi, kar bi bila velika sramota za šolske očete in v pogubo omiki, v pogubo ljudskemu poučevanju.

Deklinško šolo nam hočejo zopet vzeti, deklinško šolo, ki obeta po letnih poročilih prelepo prihodnost. Hočejo zopet stlačiti skupaj dečke in dekleta v jedno učilnico — prihodnjikrat vam povem tudi — zakaj in kdo.

Samo to danes omenim, da si je zato pridobil menda največ lovorik naš c. kr. okrajni glavar, ki je predsednik okrajnega šolskega sveta. Njegova sveta dolžnost je bila, da nazadnjaški sklep krajnega šolskega sveta še na beli dan ne pusti, ker vsak se ga mora sramovati, ki je sodeloval količkaj pri njem in vsak ga obžalovati, ki pri stvari nema besede.

„Hic salta, hic Rhodus“; to gre našemu gospodu glavarju. To je bilo kaj zanj, da bi bil se zaobrnil par krat okrog samega sebe, ne pa takrat, kadar se „predrzne kak mladenič, ki še ni zrel“ za te in take kvante, povprašati o načinu gospodarjenja s premoženjem Postojinske jame, „mladenič“, ki je po naključju — nemara — voljen za podžupana v Postojini in ki se tedaj drzne prihajati tudi k sejam

mega strahu zaostajala v žilah. Ni bilo nikake dvojbe, da so v gošči v resnici tulili rudeči volkovi, pred katerimi imajo tuzemci nek vražen strah. . . Lonhou, ki se je predrzno lotil samega tigra, zatrepetal je, ko je le začul to volčje tulenje. . .

— Treba je je vzbuditi! . . . hitro je probudi! . . . zajeceljal je in glas se mu je tresel od vražnega strahu!

Ni minula jedna minuta, bili so že vsi na nogah in stali so skup pri svetlogorečej grmadi, s trepetanjem poslušajoč zoperno tulenje rudečih volkov. Vse je pretresal mrz. Samo Li-fu je še ostal precej miren in ni mogel razumeti, česa se boji tak človek, kakor je bil Lonhou. Li-fu slišal je volčje tulenje pa ni si mogel misliti, da bi baš to tulenje moglo je strašiti. Li-fu bil je še neizkušen in imel je o pravičnih rudečih volkovih le nejasne pojme. . .

Vsi so molčali. V tem se je tulenje približalo in pri tej priči utihnilo. Vse je bilo tiho. Vsak je vedel, da so volkovi že kje blizu, a so utihnili, ko so začuli prisotnost ljudij. Minulo je nekaj neprijetnega, mučnega čakanja. V hosti se je zaslislalo

neko lahno šumenje, ki je bilo vedno bližje. . . Na-jedenkrat je šumenje utihnilo. Očividno je bilo, da so se volkovi ustavili. S strahom so vsi obrnili svoje poglede v grmovje. . . Povsod so se svetile strašne, zelenkaste oči, kakor iskre. Velik plamen je ustavil rudeče volkove na kraji tratine. Neso se predrznili iti v razsvetljeni krog, ampak so se skrivali v hosti. Le semtrja je kateri se tudi pokazal na tratino, kakor bi bil vedel, da se mu nič ne zgodi, ker se je ljudje tako vražno boje. Molili so po konci svoje ostre gobce in z razširjenimi nosnicami pote-govali v-se ponočni zrak. Li-fu tega ni mogel več strpeti. Previdno je pomeril svojo puško v glavo najbližje zveri. Lonhou je zapazil, kaj hoče Li-fu in hitro ga je prijel za roko.

— Ne streljaj . . . Nesrečo bi napravil! . . . rekel je prestrašen. — Pusti je — bodo že sami odšli! . . .

— Li-fu je začuden privzdignil glavo, katero je že bil pritisnil k puškinemu kopitu.

— Tepec, pravi tepec! rekel je Lonhou s tresočim glasom. Saj to neso zveri, ampak hudi duhovi. . . Ne ubiješ ga, ampak le nas pogubiš.

Praznovorni Li-fu se je kar stresel, ko je zaslislal te besede starejšine. V njegovo srce se je ukral nekaj neprostopoljni, čuden strah. Spomnil se je pripovedek očeta in matere o zlih duhovih v gozdih, kateri so se spremenili v volkove, rudeče kakor ogenj. Mati mu je pripovedovala, da se ti duhovi klatijo po najbolj skritih samotah grmovja, a gorje mu, kogar dobe, ako ne ume umilostiti jih z dostojno žrtvo ali darom. Še bolj gorje je pa onemu, ki bi se predrznil ustreliti po rudečem volku. Rudeči volk so takoj premeni v večglavnega zmaja, kateri takoj speče predrzneža in ga požre. . . Groza je bilo Li-fu-a teh spominov. S strahom upiral je svoje oči v goščavo in s trepetom čakal, kako se konča ta napad hudih gozdnih duhov. Strašne, zelenkaste, kakor ogenj svetle oči volkov so se sedaj skrile, sedaj zopet posvetile. Vsi so molče trepetali. Stisnili so se vkup prav h grmadi, tako da je je plamen skoraj lizal. Kakor bi bili okameneli, od strahu se ni nikdo ganil z mesta. Samo Lonhou je hitro prideval suhljadi na ogenj, vedé, da so hudobni duhovi gošče boje samo ognja.

komisije Postojnske jame in še več, ki se drzne tudi kot ud te komisije kedaj kaj ponižno povprašati.

Pa pustimo to, o tem prihodnjic.

Vrnimo se še malo k šoli, s katero smo začeli. — V poročilu za letošnje leto vidimo, da v III. razredu ni dobil nobeden dečko odlike, čeravno je bilo v razredu 45 učencev. To ni bilo, kar se spominjamo nazaj, nemara nikoli. Kako je to vendar mogoče? So li samo v III. razredu letos bili toli zabiti dečki, da se nobeden ni odlikoval? Je bil tega nemara kriv letošnji planet? Ali bode nastal iz fantov III. razreda poseben rod?

Mi vprašamo, kolikor smemo, „odgovora ne zvemo“.

Kar pa vemo mi, bomo povedali:

Učitelj, ki je poučeval v III. razredu, je gospodič, kakor si ga želi človeško srce. Toraj je bil srečen in poučeval je privatno in za privaten honorar polovico Postojnskih otrok, tako da mu je ostaja sicer res čas za poučevanje v javni ljudski šoli, pa da je nemara izgubil za poučevanje v šoli tisto elastičnost, ki je ljudskemu učitelju toli potreba. Ne vemo, kako se napravili njegovi privatni učenci izpite, slišali smo pa, da jih je dobilo nekaj „Vorzug“. Naj se tolažijo naši dečki iz dosedanjega III. razreda, nemara bode jih drugo leto v IV. razredu zapustila tista budalost ali pa bode drug planet svet „rengiral“. — Dalje prihodnjic.

Domače stvari.

— (Vsem onim, ki se udeležijo potovanja v Prago,) naznanjamo po želji odborovej, da se bodo peljali s poštnim vlakom, ki se odpelje dne 14. t. m. iz Trsta ob 10. uri dopoldne, iz Št. Petra ob 12. uri 54 minut, iz Ljubljane ob 3. uri 7 minut, z Zidanega mostu ob 4. uri 59 minut in iz Maribora ob 7. uri 58 minut popoldne. Na Dunaj prispel bode vlak dne 15. ob šestih zjutraj in bode tamošnja slovanska naselbina vsprejela potnike na kolodvoru. Istega dne zvečer priredi „Slovanska Beseda“ v družbi s „Slovanskim pevskim društvom“ posebno veselico gostom na čast. Dne 16. ob 6. uri 20 minut zjutraj odpeljejo se potniki z Dunaja in pridejo v Brno ob 10. uri 30 minut. Ogledavši si mesto in znameniti Špilberk, zbero se zvečer k skupnej zabavi na vrtu „besednega doma“. V Prago odpeljejo se dne 17. ob 11. uri 5 minut dopoldne in pridejo tje ob 6. uri 30 minut popoldne. — Na Velegrad bodo se oni, ki bi želeli, mogli nazaj grede peljati iz Česke Trebove ali Brna, kajti iz Moravske potovanja na Velegrad ni prepovedano in se od tam z raznih postaj prirejajo vsak teden posebni romarski vlaki v Uhersko Hradišče. — Vsi udeleženci, ki so vožnino že plačali, prejeli bodo do 10. t. m. vožne listke; oni, ki je neso še plačali, pa naj jo neutegoma pošljejo gospodu cesarskemu svetniku Ivanu Murniku. Sicer se bodo pa vožni listki mogli dobivati na vsakej postaji od Ljubljane do Špilfelda pri odboru, čegar člani bodo razpoznati po trobojnih kokardah, katere bodo imeli pripete na prsih na levi strani. — Slovenci! udeležite se prav obilo tega krasnega potovanja in zasvedočite bratom Čehom v lastnej njihovej prvostolnici, zlatej materi

Minulo je več kakor pol ure v takem čakalju. Volkovi so odšli... Tulenje se je slišalo le še v daljavi in počasi je utihnilo... In zopet je nastopila tišina. Vsi so se ložje oddahnili, kakor bi se jim bila z ram odvalila kamenita gora. Počasi so se zopet znebili strahu. Začeli so govoriti. Sprva šepetajoč, kakor bi se bali, da ne bi čuli hudi duhovi, potem je pa postajala govorica vedno glasnejša in živahnejša. Predmet njih pogovora bili so rudeči volkovi — ti strašni varuhi skrivnih bogastev te gošče. Nikdo ni hotel zaspati. Spanec je prešel vznemirjenim, praznovernim klatežem. Sklenili so počakati jutranjega svita v pogovorih.

Slava Nebu!... Hudi duhovi so se vrnili v svoje brloge, rekel je Lonhou in basal svojo pipo. — Videli so, da smo pravi hlapci Sina Neba, in zdaj bodo pa nas pustili okoristiti se z nekaterimi komadi korena... Gotovo je žen-šen kje v bližini, pristavil je starejšina trdno preverjen.

— Zakaj to misliš? vprašal je Kuen-Lu vesel.

— Vselej je tako! odgovoril je tajinstveno in tiho starejšina. Evo, koliko let že hodim za koren, pa vselej pridejo rudeči volkovi poprej nego ga dobim... Klatijo se samo tam, kjer ta koren raste... Njim je tako ukazano.

Pragi, bratovsko ljubezen in spoštovanje. Prepričani smo, da se bode vsak udeleženec vrnil s potovanja s krasnimi spomini in povečanim naudušenjem za sveto slovansko stvar.

— (Gosp. prof. dr. vitez Miklošič) dobil je povodom svojega umirovljenja red železne krone druge vrste.

— (Naš ljubi „Spectabilis“) oziroma „Ober-Spectabilis“ ostavil je danes Zagreb in odpotoval na svoje novo mesto, kjer bode v časa teku, ako Bog da in sreča junaška postal „Ober-Spectabilis“, na čemer bi mu iz srca čestitali.

— (Imenovanja.) Gospod Lovro Ulčar, okrajni sodnik v Radovljici in g. Fran Lulek svetniški tajnik v Celji imenovana sta deželne sodnije svetnikoma pri okrožni sodnji v Celji. — Gosp. J. Castelliz, okrajni sodnik v Laškem trgu, imenovan je svetnikom deželne sodnije v Gradci. — G. dr. Adalbert Gertscher, okrajni sodnik v Mariboru, imenovan je državnim pravdnikom pri okrožni sodnji v Celji. — G. Karol Nadamlenzki, pristav pri okrožni sodnji v Celji imenovan je državnega pravdnika namestnik v Ljubnem. — G. Anton Visintini, okrajni sodnik premeščen je iz Podgrada v Poreč. — Tržaške deželne sodnije pristava gg. Karol Dejak in Simon Lettich imenovana sta okrajnima sodnikoma, prvi za Podgrad, drugi za Volosko. — G. Alojzij Schrieffl, pristav v Št. Vidu, imenovan je pristavom pri deželni sodnji v Celovci. — Premeščena sta pristava: Josip Walter iz Brež v Št. Vid, dr. Rudolf Kušar iz Št. Mohorja v Breže. — Avskultant Bernhard baron Giovanelli imenovan je sodnijskim pristavam v Št. Mohor.

— (Dnevni red javni seji Ljubljanskega mestnega odbora), v torek 4. dan avgusta 1885. leta ob 6. uri zvečer v mestni dvorani. I. Naznanila prvosedstva. II. Stavbinskega odseka poročilo o vspehu pismene dražbe za oddajo dela pri podaljšanju kanala na Poljanski cesti. III. Policijskega odseka poročilo o gradnji mestne bolnice za slučaje epidemičnih boleznij. IV. Šolskega odseka poročilo o določitvi prostora za gradnjo poslopja mestni petrazredni deški šoli. Potem tajna seja.

— („Porcijunkula“) praznovala se je letos posebno slovesno. Že dolgo let ni došlo toliko tisoč ljudij, kakor letos. V soboto po noči prenočevalo je ogromno ljudstva v frančiškanski cerkvi, na stopnicah, na trgu pred cerkvijo in v bližnjih ulicah. Red bil je vso noč izboren, za to skrbelo je mestno redarstvo res pohvalno. Kakor navadno pri takih prilikah, porabili so premeteni, v Ljubljano došli tatovi, „porcijunkulo“ za krajo. Dasi se je z lece svarilo ljudstvo, naj hrani novce, naj bode pazno in da si so to svarilo navzočni skrivni in javni redarji ponavljali od klopi do klopi in od altarja do altarja, vendar so tuji tatovi ukrali nad 500 gl. Tako so ukrali jednemu posestniku v soboto 200 gl., v nedeljo nekemu drugemu 245 gl., tretjemu 41 gl. itd. Tatovi so bili menda nepriznana zadruga, gotovo z neomejenim poroštvom. A policija je zadržnikom že za petami in jim bode določila brezdvomno poroštvo na Ljubljanskem gradu.

— (V Kranji) bila je volitev novega mestnega načelnštva. Voljeni so zopet dosedanj funk-

— Kdo jim je ukazal, vprašal je radoveden Seo-kvi.

— Kdo? Velel jim je božestveni Fo (Budda)... Kakor se vidi, ti ne veš, kako je Fo daroval Mandžuriji tri blaga sveta: žen-šen, sobola in travo ula*) in kako je želel obvarovati jedno najdragocenejših blag, koren žen-šen pred ljudmi, ki neso položniki njegovega Sina?

— Ne, ne vem, priznal je Seo-kvi.

— Mi tudi ne vemo... Nesmo še slišali!... rekli so drugi. — Prosimo, povej nam!

— Zakaj ne bi povedal, rekel je Lonhou. — Do solčnega vzhoda je še dolgo — spati pa tako ne moremo... Poslušajte!...

Pomaknili so se k Lonhou-u, pripravljeni pazljivo poslušati. Ta pripovedka o radodarnosti Neba, o varuhih zakladov gošče — rudečih volkovih je jako razširjena mej Kitajci in mi jo preložimo, kakor se razume s svojimi besedami.

*) Trava ula-cao pripada k vrsti kobulnikov. Suho to travo davajo Kitajci po zimi v čevlje zaradi mehkoosti in toplote. Njim popolnem zamenjuje gorke nogovice.

(Dalje prih.)

cijonarji: G. Karol Šavnik županom, gg. Toma Pavšler, Ferdo Sajovic in Fran Doleneč pa občinskimi svetniki.

— (Pravosodno ministerstvo) dovolilo je g. M. Kosérju, c. kr. notarju v Idriji premeščenje v Zatičino.

— (Občni zbor obrtnega društva kranjskega) bil je včeraj. Obiskan bil je povoljno, dasi zaradi silne vročine čas morebiti ni bil srečno izbran. Predsednik, mestni odbornik g. Klein, tožiljev svojem nagovoru, da dotična oblastva tako malomarno izvršujejo obrtniško postavo, sosebno, kar se tiče ustanovljenja toliko naglašanih in potrebnih obrtniških zadrug. V Ljubljani n. pr. doslej še ni bila jedna obrtna zadruga ni ustanovljena, dasi je pekovska že pred letom dnij izročila c. kr. deželni vladi popolnem tako sestavljena pravila, kakor je c. kr. vlada ali ministerstvo želi. Tako delovanje gotovo ne pospešuje obrtnega delovanja. Razgovarjalo se je tudi o tem, da bi se spojilo obrtno kranjsko s kranjskim tehničkim društvom, ker imata obe baje enak delokrog, a ta razgovor je po našem mnenju le bolj akademične vrednosti, kajti obrtnija in tehnika, dasiravno vsekdar le na obojno korist delujoči, imata posebno v društvih druga do druge zelo dolge pote. V obče pa se je sklenilo, da bi se po mejsobnem razgovoru združenju ne nasprotovalo, vsaj od strani obrtniškega društva ne. Odbornik g. V. Čamernik predlaga, naj se naprosi g. predsednik Klein, da kot član trgovinske in obrtne zbornice deluje na to, da se po prizadevanji poslednje korporacije vendar že začnejo ustanavljati obrtniške zadruge. Kar se tiče letnih doneskov, sklenilo se je, da ostane pri starem plačilu. V odbor sta se zopet izvolila gospoda Kunc in Čamernik. Kot novi odborniki pa gg. Drelse, Ahčin, Kirbisich, Regali, Feliks Toman in Škrbinec.

— (Novi most čez potok Iško) na Ljubljanskem barji otvoril se je včeraj ob 3. uri popoldne jako slovesno. Občani Iške vasi, katerih župan g. Jakob Japel ima največje zasluge zato, da se je most, katerega so na tem kraju pogrešali nad 80 let, zopet napravil, so most na obeh straneh lepo okrasili s cesarskimi in narodnimi zastavami, slavoloki in zelenimi vencami. Izanski župnik g. Doleneč blagoslovil je pri novem mostu podobne sv. Križa in sv. Janeza Nep. Lepe slavnosti udeležil se je c. kr. okrajni glavar Ljubljanski, gospod Janez Mahkot, zastopniki cestnega odbora, prebivalci iz Iške vasi in mnogo kmetovalcev sosednih vasi. Novi most, ki bode za tamošnji promet jako koristen, veljal je vsega skupaj 1100 gld. Deželni odbor dal je podpore 300 gld., cestni odbor Ljubljanski 150 gld., sedem posestnikov 300 gld., ostali del pa se bode pokrila po doneskih posestnikov dotičnih vasi, katerim je most v korist.

— (Iz Ptuj.) Gospod dr. Stanko Pirnat predsednik „Slov. pevskega društva“ poklonil je svojo skladbo „Spomlad in jesen“ (besede Stritarja), prirejeno za mešani zbor — Ptujski Čitalnici —! Pesem se je tukaj na Petrovo pri Ciril-Methodijevi slavnosti pod vodstvom skladatelja prvokrat pela in jako dopadala. Bodi mu presrečna hvala. —rn.

— (Čebulni somenj) preteklo soboto ni bil tako mnogobrojno obiskan kakor druga leta. Letina za čebulo je bila vsled velike letošnje suše jako dobra in prineslo se je večinoma le godno blago na somenj. Cena za dva venca bila je v soboto zjutraj 7 kr., pozneje se je skrčila celo na 5 kr., ker je resnih kupcev manjkalo. Kita česnja veljala je 4 kr. Pri teh cenah, ki so za to blago že skrajne, bode tudi ostalo.

— (Iz Ptujkega okraja.) V novi odbor učiteljskega društva za Ptujski okraj bili so jednoglasno voljeni: gg. Franjo Žiher predsednikom, Tomaž Romih podpredsednikom, Boštjan Krajnc denarničarjem, Janez Kavkler knjižničarjem; Možina Janez, Serajnik Domicijan in Šijanec Franjo odborniki; Kolarič Matija in Porekar Tone zapisnikarjema. Društvo ima mej udi 38 učiteljev in vsestransko dobro napreduje.

— (Iz Ptuj.) 29. julija imeli so tukajšnji pijonirji z oddelki 47. pešpolka, 7. lovsk. batalijona in 5. polka dragoncev konečno vajo. Ti oddelki so se tukaj v tej službi dva meseca vadili. Vaja bila je na desnem obrežji Drave niže železnega mosta jedino le z dinamitom, katerega se je blizu 50 kg. porabilo. Tu smo videli pri raznih poskusih moč dinamita, ki je razdiral nasipe, železnične proge, mostove, trgal drevesa, pečine nad in pod vodo itd.

ter tudi opazovali, kako so vojaki dobro izvežbani v svojem poslu. K tej vaji so nalašč iz Gradea prišli tretjeletniki kadetske šole gledat poskuse. Od daleč je opazovalo vse poskušnje tudi mnogo občinstva, čudeč se raznim prizorom.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Simla 3. avgusta. Reuterjevo poročilo. Iz dobrih virov se čuje, da se načrt za utrjen ostrog v Pišinski dolini ne sme pripisovati hkratu poslabšanju pogajanjem mej Anglijo in Rusijo. Utrdbe v Pišinski dolini so le del splošnega načrta za varstvo mej.

London 3. avgusta. „Standard“ ima poročilo z dne 22. julija: Čuje se, da so Rusi in Afganci blizu Meruškaka vkupe trčili.

Trst 3. avgusta. Ker se je v Marseille-u kolera prikazala, zaukazalo je morsko oblastvo za vse ladije, dohajajoče iz francoskih pristanišč v Sredozemskem morju neizimši Algijera, desetdnevno opazovalno reservo.

Tržne cene v Ljubljani dné 1. avgusta t. l.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	6 66	Špeh poven, kgr. . .	66
Rež, „	5 4	Surovo maslo, „ . .	85
Ječmen, „	4 23	Jajce, jedno	2
Oves, „	3 9	Mleko, liter	8
Ajda, „	4 71	Goveje meso, kgr. . .	64
Proso, „	5 36	Telečje „ „	54
Koruza, „	5 50	Svinjsko „ „	66
Krompir, „	3 50	Kostrunovo „ „ . . .	38
Leča, „	8 —	Pišanec „ „	28
Grah, „	8 —	Golob „ „	17
Fižol, „	8 50	Seno, 100 kilo . . .	1 69
Maslo, „ kgr.	96	Slama, „ „	1 69
Mast, „	82	Drva trda, 4 metr. .	7 50
Špeh frišen, „	54	„ mehka, „ „	5 20

Meteorološko poročilo.

Dan	Cas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
1. avg.	7. zjutraj 2. pop. 9. zvečer	733.30 mm. 731.96 mm. 732.90 mm.	18.6° C 26.6° C 18.5° C	sl. zah. z. zah. brezv.	d. jas. d. jas. obl.	1.30 mm. dežja.
2. avg.	7. zjutraj 2. pop. 9. zvečer	732.45 mm. 731.75 mm. 731.28 mm.	18.6° C 26.8° C 20.4° C	sl. szh. sl. zah. sl. zah.	obl. d. jas. obl.	1.6 mm. dežja.

Srednja temperatura 21.2° in 21.9°, za 1.4° in 2.1° nad normalom.

Dunajska borza dné 3. avgusta t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	82 gld. 65	kr.
Srebrna renta	83 „ 30	„
Zlata renta	109 „ 05	„
5% marcna renta	99 „ 45	„
Akcije narodne banke	868 „ —	„
Kreditne akcije	281 „ 70	„
London	125 „ 20	„
Srebro	— „ —	„
Napol.	9 „ 93	„
C. kr. cekini	5 „ 91	„
Nemške marke	61 „ 45	„
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld. 128	25
Državne srečke iz l. 1864	100 gld. 167	75
4% avstr. zlata renta, davka prosta	109 „ 10	„
Ogrska zlata renta 4%	99 „ 05	„
„ papirna renta 5%	92 „ 40	„
5% štajerske zemljišče odvez. oblig.	104 „ —	„
Dunava reg. srečke 5%	100 gld. 116	50
Zemlj. ob. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	124 „ 50	„
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	114 „ 75	„
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	106 „ 25	„
Kreditne srečke	100 gld. 177	75
Rudolfove srečke	10 „ 18	50
Akcije anglo-avstr. banke	120 „ 98	50
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	193 „ 80	„

Žalostnim srem podpisani vsem prijateljem in znancem naznanjamo, da je naš preljubi soprog ozirom oče, ded in tast, gospod

MIHA ROŠ,
posestnik na Hrastniku,

previden s sv. zakramenti umirajočih, po dolgej in mučnej bolezni danes ob 8. uri zvečer v 77. letu svoje starosti mirno v Gospodu zaspal.

Truplo dragega nam pokojnika bode se žegnalo 4. t. m. ob 4. uri popoldne iz domače hiše in preneslo na pokopališče v Drago.

Sv. maše za dragega ranjkega se bodo dne 6. t. m. v cerkvi na Dragi brale.

Naj ostane vsem prijateljem in znancem v milem spominu! (459)

Lahka mu zemlja bila!

Na Hrastniku, dne 2. avgusta 1885.

Žalujoča rodbina.

Za hišino

ustopila bi rada v službo mlada, slovenskega in nemškega jezika zmožna deklica. — Ponudbe prosi **Terezija Prištovšek** pri M. Kebrovi v Ljubljani, Gradišče št. 14, pritično. (454—2)

J. C. JUVANČIČ,
posestnik vinogradov na Bizeljskem,
ima
zalogo vina v Ljubljani

in priporoča: (281—13)
Bizeljsko vino 1884. l. od 14 do 18 gld.
1883. l. „ 18 „ 24 „
Dolenjsko rudečkasto „ 14 „ 20 „
Uzorce pošilja v sodčkih od 50 litrov in več.

V AMERIKO
pride najceneje, kdor se obrne na
ARNOLDA REIFA, DUNAJ, I., PESTALOZZIGASSE 1,
najstarejša trdnja te vrste. (623—43)
Natančneje izpovedbe in prospekti zastoj.

Fuzci:
2. avgusta.
Pri **Stem:** Winkler z Dunaja. — Chachich iz Reke. —
Dr. Kos iz Gorice. — Kaiser z Dunaja. — Bernart, pl. Minković,
Misluzzi iz Trsta. — pl. Sugh iz Zagreba.
Pri **Matti:** Nedelka z Dunaja. — Kubinka iz Prage. —
Jeserum, Somazzi iz Trsta. — Ručička iz Postojne. — Jerič iz
Kocevja. — Erben iz Ljubljane. — Skuter iz Celovca. — Lieb-
lan, Vučković iz Trsta.
Pri **avstrijskem cesarju:** Hecht, Schwan, Satter z Du-
naja. — pl. Foscarini iz Trsta.

„NARODNA TISKARNA“
v Ljubljani
priporoča po nizke ceni
Vizitnice
v elegantnej obliki.

Kuverte s firmo
priporoča po nizke ceni
„NARODNA TISKARNA“
v Ljubljani.

V „NARODNI TISKARNI“ v LJUBLJANI

je izšel in se dobiva:

Junak našega časa.

Roman. Spisal **M. Lermontov**, poslovenil **J. P.** — Ml. 8°, 264 strani. Cena 40 kr., po pošti 45 kr.

Dr. Spranger-Jeve

kapljice za želodec.

Tajni medicinski in dvorni svetnik dr. Büeking, medicinski svetnik dr. Cohn, dr. Manning in mnoge druge zdravniške avtoritete so je preskusile in je za izvrstno domače (ne tajno) sredstvo priporočajo proti vsem želodčnim in trebušnim boleznim. Pomagajo takoj proti migreni, krču v želodec, omedlevici, glavobolu, trebucholu, zasliženju, želodčni kislini, vzdigovanju, omotici, koliku, skrofelnom itd., proti zlateji žili, zaprtju. Hitro in brez bolečin meče in povrnejo slast do jedi. Poskusite samo z malim in prepričajte se sami. Jedna stekl. 50 in 30 kr.

Pri gospodu **lekarji Svobodi, pri Zlatem orlu, na Presirnovem trgu.** (716—60)

Tinktura za kurja očesa.

Najboljše in najgotovše sredstvo zoper kurja očesa in zoper trdo kožo na nogi. Ima to prednost, da se s to tinkturo kar s penzeličkom pomaže bolni del na nogi. V kratkem času odpravi ista brez bolečin vsakotero trdino z bolnih delov na nogi. Stekleničica z rabilnim navodom in penzljem vred velja 40 kr. (408—4)

Prodaja in vsak dan razpošilja zdravila s pošto na deželo:

„LEKARNA TRNKOCZY“

zraven rotovža v Ljubljani.

Blagorodni gospod Fragner, lekar v Pragi!

Prosim, pošljite mi blagovoljno 2 steklenici dr. Rosovega zdravilnega balzama. Kar se tiče upliva tega balzama, moram izreči popolno hvalo, kajti že več mesecev sem imel hudo mrzlico, katere nesem mogel odpraviti, ko sem pa začel rabiti ta balzam, je minula.

Slavonija.

S spoštovanjem
Josip Beneš, Kastel št. 23.

Velecenjeni gospod!

Iz srca izrekam svojo najiskrenejšo zahvalo za Vaš dr. Rosov zdravilni balzam, s katerim sem ozdravil svoje dolgotrajne strašne želodčne bolečine, če tudi že nesem imel nobenega upanja, da bi mi še kaj pomagalo. Še jedenkrat moja presrečno zahvalo.

Maribor n. D., na Spod. Štajerskem.

S spoštovanjem
Ferd. Leitner, dimnikar.

Hitra in gotova

pomoč boleznim v želodeci in njih posledicam.

Vzdržanje zdravja

obstoji jedino v tem, da se vzdrži in pospešuje dobro prebavljenje, kajti to je glavni pogoj zdravja in telesne in duševne kreposti. Najboljše domače sredstvo, da se prebavljenje uravnava, da se pravo mešanje krvi doseže, da se odstranijo sprideni in slabi deli krvi, je uže več let splošno znani in priljubljeni

dr. Rosov zdravilni balzam.

Izdelan je iz najboljših, krepilno zdravilnih zelišč jako skrbno, upliva uspešno pri vseh težavah pri prebavljenju, osobito pri slabem apetitu, napetji, bljevanju, telesnih in želodčnih boleznih, pri krči v želodec, pri prenapolnjenju želodca z jedmi, zastinjenju, krvnem natoku, hemoroidah, ženskih bolečinah, pri bolečinah v črevih, hipohondriji in melanholiji (vsled motenja prebave); isti oživlja ego delavnost prebave, napravlja kri zdravo in čisto in telesu da zopet prejšnjo moč in zdravje. Vsled tega svojega izvrstnega upliva je zdaj gotovo in priznано **ljudsko domače sredstvo** postal in se splošno razširil.

Na stotine pisem v priznanje je na razgled pripravljenih. Razpošilja se na frankirane dopise na vse kraje proti poštnemu povzetju svote.

Svarjenje!

Da se izogne neljubim napakam, zato prosim vse p. t. gg. naročnike, naj povsod izrečno **dr. Rosov zdravilni balzam** iz lekarne **B. Fragnerja** v Pragi zahtevajo, kajti opazil sem, da so naročniki na več krajih dobili neuspešno zmes, ako so zahtevali samo zdravilni balzam, in ne izrečno **dr. Rosovega zdravilnega balzama.**

Pravi

dr. Rosov zdravilni balzam

dobi se samo v glavnej zalogi izdelovalca **B. Fragnerja**, lekarna „k črnemu orlu“ v Pragi, Eke der Spornergasse Nr. 205—3.

V Ljubljani: **G. Piccoli**, lekar; **Vilj. Mayr**, lekar; **Eras. Birschtz**, lekar; **Jos. Svoboda**, lekar; **J. pl. Trnkoczy**, lekar. V Postojni: **Fr. Baccaroioh**, lekar. V Kranji: **K. Savnik**, lekar. V Novem Mestu: **Dom. Rizzoli**, lekar; **Jos. Bergman**, lekar. V Kamniku: **Jos. Močnik**, lekar. V Gorici: **G. Christofletti**, lekar; **A. de Girioncoli**, lekar; **R. Kürner**, lekar; **G. B. Pontoni**, lekar. V Ogleji: **Delia Damaso**, lekar. V Trstu: **Ed. de Leitenburg**, lekar; **G. Prendini**, lekar; **G. B. Foraboschi**, lekar; **Jak. Serravalto**, lekar; **Anton Suttina**, lekar; **Karol Zanetti**, lekar. V Zagrebu: **C. Arazim**, lekar.

Vse lekarne in večje trgovine z materijalnim blagom v Avstro-Ogrskej imajo zalogo tega zdravilnega balzama.

Tam se tudi dobi:

Pražko domače mazilo zoper bule, rane in vnetje vsake vrste.

Ako se ženam prsa vnajejo ali strdijo, pri bulah vsake vrste, pri turih, gnojnih tokih, pri črvu v prstu in pri nohtanj, pri zlezah, oteklinah, pri izmaščenju, pri morski (mrtvi) kosti, zoper revmatične otekline in putiko, zoper kronično vnetje v kolenih, v rokah, v ledji, če si kdo nogo spahne, zoper kurja očesa in potne noge, pri razpokanih rokah, zoper lišaje, zoper oteklino po piku mrčesov, zoper tekoče rane, odprte noge, zoper raka in vneto kožo ni boljšega zdravila, ko to mazilo.

Zaprte bule in otekline se hitro ozdravijo; kjer pa ven teče, *potegne mazilo v kratkem vsi gnojci* na-se in rano ozdravi. — To mazilo je zato tako dobro, ker hitro pomaga in ker se po njem rana prej ne zaceli, dokler ni vsa bolna gnojica ven potegnena. Tudi zabrani rast divjega mesa in obvaruje pred snetom (črnim prisadom); tudi bolečine to hladilno mazilo pospeši. — Odprte in tekoče rane se morajo z mlačno vodo umiti, potem še le se mazilo nanje prilepi.

V škatljicah po 25 in 35 kr.

(136—10)

Balzam za uho.

Skušeno in po mnogih poskusih kot najzanesljivejše sredstvo znano, odstrani naglušnost, in po njem se dobi popolno že zgubljen sluh. 1 sklenica 1 gld. av. velj.